

Datum 15. července roku 1410 je bezpochyby jedním z nejděležitějších dní v polských dějinách. Na polích u Grunwaldu se spojené síly Koruny polské a Velkého knížectví litevského střetly s elitou vojsk řádu německých rytířů (tzv. Křižáci), kterou podporovali těžkooborní rytíři z celé západní Evropy. Okolí vesnic Grunwald, Odwigowo a Stębark je zvláště vhodné, najdete zde řadu jezer a kopců s poměrně vysokými, ale mírnými svahy, které rozdělují údolí.

Oblast je částečně zalesněná a porostlá košatými duby podél cest ze Stębarku do Odwigowa. V roce 1410 bylo rostlinstvo ještě bohatší než dnes a reliéf terénu znemožňoval orientaci o poltu a složení nepřátelských vojsk, která jednoduše nebyla vidět. Bojiště, jako výjimečně vhodné pro provádění nečekaných manévru a přípravu lépek, zvolil sám Ulrich von Jungingen. Král Jagello, který společně s Vytautem a doprovodnými rytíři objížděl krajinu ráno 15. července, vyhodnotil bojiště budoucí bitvy jako zcela nevhodné, proto se rozhodl pokračovat zahájením bitvy až do poledne, kdy slunce unaví německé rytíře těsně navlečené do ocelových zbrojí. Velmistř řádu německých rytířů, který se toho obával, vyslal k polskému králi své posly (heroldy), aby zahájení bitvy uspíšil.

„(...)

- Mistr Ulrich - řekl první herold - vyzývá váš majestát, pane, a knížete Vytautuse na smrtelnou bitvu a aby povzbudil vaši mužnost, které se vám zjevně nedostává, posílá vám tyto dva obnažené meče. S těmito slovy složil meče k nohám krále. (...)

... předstoupil druhý herold s gryfem na štítu a prohlásil:

- Mistr Ulrich vám také vzkazuje, pane, že pokud nemáte dosti místa pro boj, pak se svými vojsky ustoupí, abyste nelelekovali v houštině. (...) Poslední naděje Jagelly se rozplynula jako dým. Řekal poselství usmíření a míru, došlo se ale poselství pýchy a války.

Zvedl tedy k nebi slzami zvlhlé oči a odpověděl:

- Meč máme dostatek, ale i tyto přijímáme jako odpověď vítězství, kterou nám skrze vaše ruce posílá sám Bůh. On také zvolí bojiště. Na jeho spravedlnost se nyní povolávám a na vaši nečestnost a pýchu žaluji - amen.”

(...) (po bitvě)

„Litevci přinesli tělo Velmistra Ulricha von Jungingena pobodané sudlicemi, pokryté prachem a krví a položili je před králem. Ten si těžce povzdechl a dívaje se na obrovské ostatky ležící na zemi řekl:

- Zde je ten, kdo se ještě dnes ráno považoval za vyššího než všichni mocnáři tohoto světa.

Po tvářích mu začaly stékat slzy jako perly a po chvíli se opět ozval:

- Jelikož ale zemřel smrtí bojovníka, budeme oslavovat jeho chrabrost a jako ctihodného křesťana ho poctíme pohřbem.

(...)”

Henryk Sienkiewicz, „Křižáci“ (z popisu bitvy u Grunwaldu)

Uvedené úryvky románu polského držitele Nobelovy ceny jsou výmluvnou pointou této velké

dějinné události před 600 lety, největší středověké bitvy v Evropě – BITVY U GRUNWALDU. Boj trval více než šest hodin a skončil před západem slunce. Prakticky celou dobu měly na bojišti převahu vojska vedená polským králem. Drtivé vítězství polsko-litevských vojsk zlomilo sílu řádu a přešlo do dějin jako jedno z nejslavnějších vítězství polské armády.

Rozdrcení křižáckých sil polsko-litevskými vojsky pod vedením polského krále Vladislava Jagelly mělo obrovské vojenské a politické následky a zásadně ovlivnilo další osudy a dějiny celé Evropy.

Jelikož se GRUNWALD nachází v OKRESE OSTRÓDA, srdečně Vás zveme k nám na rekonstrukci této velké historické epizody, která probíhá každým rokem v době kolem 15. srpence. Toto historické místo lze navštívit celoročně. Dnes se zde nachází vysoký památník a muzeum bitvy, v kterém lze obdivovat vyšívanou repliku obrazu Jana Matejky „Bitva u Grunwaldu“ s rozměry blízcími se originálu.

Fotogalerie: [Bitva u Grunwaldu](#)